

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Dr. Faragó Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Erdélyi Miklós ügyvéd által képviselt **alperes** ellen tartozás megfizetése iránti ügyében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. január 20. napján meghozott 4.P.20.557/2009/16. számú ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán a 2010. november 16. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes megfizetni 15 napon belül az alperesnek 100.000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az alperest 5.355.689 Ft tőketartozás, 40.010 Ft kamattartozás, továbbá a csatolt számlák után késedelmi kamat és perköltség megfizetésére a Ptk. 201. § /1/ bekezdése, 298. § a./ pontja, 417. § /1/ bekezdése és 419. § /2/ bekezdése alapján.

Peres felek között 2008. március 1. napján és 2008. április 23. napján napraforgómagra vonatkozó termeltetési szerződések jöttek létre, amelyekben felperes javára vételi jogot alapítottak a felek.

A 2008. április 5-én kelt engedményezési szerződéssel az alperes, mint engedményező a napraforgó termelésből őt megillető 3.600.000 Ft összegű követelést id. "A" (édesapjára) engedményezte.

A felperes területi képviselője, "B" információi szerint az alperes terményét id. "A" hitelezői szándékoztak lefoglalni. Így felperes 2008. szeptember 23.

napján vételi jogával élt a lábon álló napraforgó tekintetében, és annak őrzését is elrendelte. Kereseti kérelmében a költségeket - 2.440.800 Ft összegben - az alperesre hárította a termeltetési szerződés 10./ pontja alapján.

Az alperes területeiről a felperes a terményt elszállította, és annak ellenértékét 3.600.000 Ft összegben id. "A" tartozására számolták el a 2008. április 5-én kelt engedményezési szerződés alapján.

Felperes nem vitatta, hogy alperes testvérét ifj. "A" összesen 6.708.773 Ft összegű követelés illeti meg a felperessel szemben. Ezen összegből a felperes 3.477.489 Ft összeget elszámolt az alperes tartozására, az alperes és ifj. "A" közt létrejött engedményezési megállapodás alapján. Így kereseti kérelmében a felperes az őrzési költségen felül az input anyagok ellenértékeként 2.914.889 Ft-ot érvényesített alperessel szemben. Az ifj. "A" megillető követelésből a fennmaradó 3.237.284 Ft-ot - ifj. "A" rendelkezése ellenére - id. "A" tartozásába számított be.

Alperes a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy hitelezői nincsenek, a napraforgóterményét reális veszély nem fenyegette, így indokolatlan volt a terület őrzése. Az őrzési költség címén érvényesített kereseti kérelmet elutasítani kérte. Nem vitatta a felperes felé fennálló 2.914.889 Ft összegű tartozásának tényét, azonban állította, hogy ifj. "A" a felperes felé fennálló összesen 6.708.773 Ft összegű követelését teljes egészében az alperesre engedményezte. Így ezen összeg beszámításával a felperes felé az input anyagok ellenértékéből adódó tartozását teljesítette.

Az elsőfokú bíróság - osztva az érdemi védekezésben előadottakat - a kereseti kérelmet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek bruttó 260.000 Ft ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget. Úgy rendelkezett, hogy az ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik.

Ítéletének indokolásában rámutatott arra, hogy id. és ifj. "A" tanúk az alperessel egybehangzóan adták elő, hogy ifj. "A" úgy rendelkezett felperes felé, hogy az őt megillető 6.708.773 Ft összeget alperes tartozásába számítsák be. Nem adott azonban rendelkezést arra, hogy id. "A" tartozása is levonásra kerüljön. Az alperes és ifj. "A" között a Ptk. 328. § /1/ bekezdés szerinti engedményezési szerződés jött létre, amelyre tekintettel a felperesnek, mint kötelezettnek az alperes, mint engedményes felé áll fenn a 6.708.773 Ft összegű tartozása. A követelések beszámításával tehát a

megyei bíróság azt állapította meg, hogy a 2.914.880 Ft tőke és 40.010 Ft kamat megfizetését alaptalanul kéri a felperes.

A vételi jog alapításáról szóló szerződés 10./ pontjában írtak alapján a felperes csak az igazolt, indokolt és jogszerűen felszámított költségek megtérítését kérheti. Indokolt költségek közé azonban nem tartozik a feltételezések alapján elrendelt őrzésnek a termékek árával arányban nem álló költsége. Így a megyei bíróság a felperes őrzéssel kapcsolatos 2.440.800 Ft-os követelését is elutasította.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel. Elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján akként, hogy a másodfokú bíróság a kereseti kérelemnek adjon helyt. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az első fokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására, illetőleg új határozat meghozatalára utasítását kérte a Pp. 252. § /3/ bekezdése alapján. Kérte továbbá alperes a perköltségben marasztalását.

A felperes fellebbezésben rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság életszerűtlen álláspontra helyezkedett akkor, mikor azt állapította meg, hogy nem volt realitása a felperes által finanszírozott területeken megtermelt termény harmadik személyek birtokába jutásának. Állította, hogy ennek az esélye felmerült, hiszen felperes nyilvánvalóan nem bízott volna meg szakcéget a terület őrzésére, ha reális veszélye nem állt volna fenn annak, hogy a termény harmadik személyek birtokába jut. Alperesnek e körben a Ptk. 4. § /1/, /2/ bekezdéseiben foglaltak szerint kellett volna eljárnia úgy, ahogy az adott helyzetben az általában elvárható. Alperesnek megfelelő módon kellett volna igazolnia azt, hogy a vételi joggal érintett termény biztonságban van, illetőleg haladéktalanul és írásban kellett tiltakoznia az őrizet ellen. Bizonyítani kellett volna egyúttal azt, hogy olyan tartozása nem áll fenn harmadik személyek felé, amely a termény veszélyeztetné. Továbbra is hivatkozott e körben a vételi jogot alapító megállapodások 10./ pontjában foglaltakra. Álláspontja szerint alperes, valamint id. "A" előadása önmagában nem elégséges ahhoz, hogy a felperesnek a "B" tanúvallomásaival alátámasztott előadását megdöntsék figyelemmel az alperes és id. "A" közti rokoni kapcsolatra is.

Fenntartotta a fellebbezésében is felperes azon előadását, miszerint az ifj. "A" által adott engedményezéshez kapcsolódóan is van az alperesnek engedményezése, amely édesapja javára szól, így jogosan számolta el az ifj. "A" által engedményezett követelést id. "A" tartozásának részleges teljesítésére.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont jogi következtetéseivel - és ítéletének indokolásában kifejtettekkel is - az ítéltábla egyetért.

Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy ifj. "A" a felperessel szemben fennálló 6.708.773 Ft összegű követelését az alperesre engedményezte. A fenti összegű követelés tehát az engedményezést követően az alperest illette meg a felperessel szemben. Alperes ezt a követelést a felperessel szemben fennálló és az input anyagok ellenértékéből adódó követelésébe beszámította. Az alperes sem az id. "A"-val 2008. április 5-én létrejött engedményezési szerződésében, sem pedig később a felperessel szemben fennálló 6.708.773 Ft összegű követelését nem engedményezte tovább id. "A" figyelemmel arra is, hogy a 2008. április 5-én kötött szerződésben mind az engedményezett összeg, mind pedig annak esedékessége konkrétan meghatározásra került. Így felperes alaptalanul számolta el az ifj. "A" által engedményezett követelés egy részét - az engedményező rendelkezésével ellentétesen - id. "A" tartozásába.

A fellebbezésben írtakra tekintettel az ítéltábla rámutat, hogy alperes és id. "A" között a 2008. április 5. napján kelt engedményezési szerződésen kívül egyéb e tárgyú szerződés nem született. A hivatkozott engedményezési szerződés pedig konkrétan meghatározott 3.600.000 Ft-os összeg id. "A" javára történő elszámolását teszi lehetővé.

Osztotta az ítéltábla az elsőfokú ítéletben elfoglalt azon jogi álláspontot, miszerint felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a tekintetben, hogy az alperes területein megtermelt terményt olyan veszély fenyegette-e harmadik személyek részéről, amely indokolta egyrészt a terület őrzését, másrészt pedig az erre fordított kiemelkedően magas összeget. Felperes ezen bizonyítási kötelezettségének eleget tenni nem tudott. A vételi jogot alapító szerződés 10./ pontja pedig kizárólag az indokolt és igazolt, az opciós jog gyakorlásával összefüggő költségek felszámítását teszi lehetővé.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - hagyta helyben.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, így a felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése szerint a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet alapján megállapított

összegű ügyvédi munkadíjból álló perköltség alperes részére való megfizetésére köteles.

Győr, 2010. évi november hó 16. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Tisztviselő